

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G.-I. P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Oiescu	C. C. P.-Tașcă.

Strambu

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brilliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de layande, de verveine și portugal, etc., ape și poamezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesses și comestice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menagiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de ieănă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticii și Dentisticeii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigaatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe, trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 6 | Abonamentul în străin, pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia, Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

I. Kalinderu, Pentru progresul țărânimii (Circulară către Agenții Administrației Domeniului Coroanei).— *General P. V. Năsturel*, O carte românească din 1647.— *Th. D. Speranția*, Frumosul la sate.— *Sofia Nădejde*, Inchinarea Dimineții.— *C. Rădulescu-Codin*, Trei frați, poveste (urmare).— *D. Teleor*, Doctorul satelor : Buba neagră.— *T.*, O lăptărie cooperativă.— Prețul cerealelor.— *T.*, Ceva despre activitatea extrașcolară a institutorilor.— *Șt. S. Cuțescu*, Plevna (cântec din popor).— Cronica săptămânii.— Informațiuni. Poșta readerii.

Din ziare și reviste : Zece porunci pentru cititorii de cărți.

Părerii și propunerii : Pentru drumuri.

Notițe : Cărți primite de Redacție.— Inaugurare.

Roman : Primejdiasele întâmplări ale Marinarului francez Ludovic Tregan în Noua Guinee (povestite de el însuși), trad. de C. C. Pop.-Tașcă : Capitolul VI (Cu o ilustrație).

Ilustrațiuni : Stema Doamnei Elina.— Stema logofătului Udriște Năsturel.— Un sat din Elveția (Hermance).

Pagina glumeață : Inimă bună (cu ilustrație).

Pentru progresul țărânimii

Circulară adresată agenților Domeniului Coroanei la
15 Octombrie 1907.

Domnule Agent,

În curând va înceta munca la câmp.

Aceasta îmi dă prilej să vă amintesc circulara din 10 Decembrie 1905, prin care vă invitam a organiza peste iarnă șezători cât de des și a da o deosebită atențiune conferințelor populare.

În zisa circulară v'am expus care sunt nevoile țărânimii, de la lipsa de pământ până la lipsa cunoștinței elementare a purtării gospodăriei și a îngrijirii de sine.

V'am arătat asemenea mijloacele mai nemerite pentru împlinirea acestor lipsuri, cari au fost din nenorocire confirmate de durerosele revolte din primăvara trecută.

Este drept că noi am fost scutiți de vreo mișcare, din motive care le cunoașteți, dar aceasta nu trebuie să slăbească acțiunea noastră, pentru îmbunătățirea stării locuitorilor. Din potrivă, m'aștept să vă dea mai multă putere, căci pe deoparte e o mărturie că munca d-v. de până acum n'a fost zadarnică, iar pe de alta, vă arată, odată mai mult, cât de înțelegători și de sârguincioși sunt sătenii noștri, când sunt bine călăuziți. Acest lucru s'a dovedit și în alte părți ale țării, cu ocazia răscoalelor,

care au mai arătat cu multă tărie, datorită ce avem cu toții și în deosebi cei cari trăesc la sate, de a contribui la luminarea și povățuirea poporului spre cele bune și frumoase.

În totdeauna v'am spus că țin mult la această datorie, care pentru d-v. nu e numai o datorie către neam sau numai de umanitate, ci și o datorie de serviciu. Ea face parte din atribuțiunile d-v. de funcționari ai Domeniului Coroanei, fiindcă menirea acestuia nu e numai de a servi ca pildă în agricultură și silvicultură, ci și în ce privește ridicarea stării materiale, intelectuale și morale a locuitorilor. Mai mult, datorită aceasta e în strânsă legătură cu exploatarea rațională a Domeniilor Coroanei, pentrucă oricâte mașini am mai aduce, brațele omenești nu vor încetă să fie trebuincioase și să atârne, cu vigoarea și iscusința lor, în cumpăna roadelor și înfloririi la care năzuim.

În urma tristelor evenimente din Martie 1907 și a agitației care a cuprins de atunci aproape toată populațiunea rurală, veți întâmpină desigur multe greutăți. Țăranii din toate părțile așteaptă să vadă nouile reforme, dar aceasta nu trebuie să vă descurajeze, ci să vă îmbărbăteze și mai mult, să vă dea noi puteri, mai ales că n'am refuzat nici odată sacrificiile ce ați cerut în acest scop. Pe dealtă parte, e chiar în interesul isbutirii reformelor, să vă îndoiți activitatea și să arătați atât locuitorilor noștri, cât și celor din împrejurimi, că afară de lipsa de pământ și de ocrotirea muncii lor, mai sunt și alte lacune care le fac viața grea. Am avut prilej să vă întrețiu în numeroase rânduri despre aceste lacune, între care două sunt mai însemnate: lipsa de învățătură și lipsa de ordine și chibzuință în muncă, ca și în viața sătenilor în genere.

Lipsa de învățătură cu deosebire, nu numai că-i ține în loc dela multe lucruri folositoare, dar nu-i lasă să tragă toate roadele nici din pământul ce au sau muncesc, nici din puterea și darul cu care i-a înzestrat natura. Tot neștiința îi ține legați de ceea ce au apucat sau învățat din bătrâni, de prejudeții, de tot felul de credințe vătămătoare și nu-i îngăduie să vază că timpurile s'au schimbat și că nu mai pot trăi ca înainte, deși după statistică, țara noastră numără încă puțini locuitori pe chilometru pătrat. Viața e azi a celor mai culți, mai muncitori și mai economi; a celor cari își cunosc drepturile și mai cu seamă datorțiile, pentrucă drepturile implică și datorii, isvorăsc chiar din aceasta. Pilde sunt destule. Nu mai insist însă asupra lor, dar vă atrag serioasă băgare de seamă, că lipsa de învățătură se simte acum mai mult decât oricând.

Învățătura e temelie oricărui progres și bune stări, și fără dânsa nu se poate face nimic durabil, cum au dovedit-o aceleași răscoale, în zari s'au văzut și oameni cu stare dar inculți, dedându-se la călcarea dreptului altora, la jafuri și chiar la barbarii.

Administrator, I. Kalenderu.

(Sfârșitul No. viitor).

— Copilul trăește în viitor, bătrânul în trecut,
iar cel cuminte în prezent.

O carte românească din 1647.

(Imitatio Christi).

In călătoria d-sale la Sfântul Munte, în vacanța anului trecut, d-l Stoica Nicolaescu, laureatul Academiei Române, descoperi pe lângă alte numeroase documente, și *Imitațiunea lui Hristos*, tradusă de învățatul literat *Udriște Năsturel*. Apreciind importanța acestei lucrări pentru istoria literaturii române și dorind în același timp a-mi procura științe cu totul noi pentru *Genealogia Năsturelilor*, la care lucrez de aproape un sfert de veac, d-l Nicolaescu a studiat de-aproape *Cartea* și a luat chiar deslușiri amănunțite pe care mi le-a oferit spre a le adăoga la lucrarea de care știa d-sa că mă interesez atât de mult.

Fiindcă «*Genealogia*» va rămâne, poate, încă mult timp, *inedită*, dau azi la lumină științele ce mi-a comunicat d-l St. Nicolaescu.

În Biblioteca mănăstirii sârbești *Hilandar* din Sf. Munte Athos se păstrează două exemplare din scrierea *Imitațiunea lui Hristos* sub numerele 101 și 102. Actualul bibliotecar, — un călugăr învățat, — părintele *Sava Hilandareș*, a publicat la Praga (1), în 1896, o mică broșură: *Catalogul manuscriselor și tipăriturilor mănăstirii* și, în această broșură dă, la No. 92 și 93, o scurtă notiță, la pag. 89, și despre cele două esemplare pomenite mai sus (101 și 102). Această schimbare a numerotațiunii, provine din rearanjarea Bibliotecii de către acest învățat călugăr.

Vom vorbi numai de exemplarul No. 101 care este mai bine păstrat și mai complet. Exemplarul este octav mic, legat cu scoarțe de lemn acoperite cu piele neagră.

Pe prima foaie se dă titlul cărței:

Книга ѿ Хѣъ по
Дражанин

Бжїно помощїю повелкнїем ж ѿ
всѣцкѣм ѿжданїем, пресектыя
ѿ блгочтивыя княгини Гїжды
Елены, Начаницы Оугрволахїи за
планенскож. сбпржницы пресек
плаггв гїдара ѿ воеводы Іу Мѣ
ѿеа Басарабы. Грѣдо люкїемъ
сконѣ ѿ ѿстаггв сзрѣника Гїреста
Настѣрела, впораггв, логодета

(1) Sava Chilandarec, Rucopisy a starotisky Chilendarské. V. Praze 1896.

Ѡ латїнскѡм на славѣнскїи ѡзыкъ
нїѣк преведѣнаѡ. из гдподарскоѡ
нїѣз типографїи ѡже в Дѣлскомѣ.

Монастири, мїрѡ издѡ сѡ.
вз лѣто, вѣстїѡ мїра. Зѣне.

Снїѡ же мїра. сѡмѣз.
мїѡ нїрнїѡ днѡ еї, сѣврнїѡ сѡ.

Stema Doamnei Elina.

adică,

«Cartea despre *Imitațiunea lui Hristos*, cu ajutorul lui Dumnezeu ș cu porunca și cu toată chebuiala prea luminatei și bine cinstitoarei prin cipese Doamnei *Elina*, stăpânitoarea Ungrovlahiei Transalpine, soția prea luminatului Domn și Voevod *Iw Matei Basaraba*, cu dragăstoasa osteneală a ei și a adevăratei sale rude *Orest Năsturel* al doilea Logofăt, din limba latinească pre limba slovenească acum tradusă, din dom-

neasca lor tipografie care se află în *Mănăstirea Dealului*, s'a dat la lumină. In anul dela zidirea lunei 7155, iar dela mântuirea lunei 1647, luna Aprilie 15 zile s'a sfârșit.»

Pe a doua față (verso titlului) vine stema Doamnei *Elina* cu inscripțiunea :

«*Elina*, cu mila lui Dumnezeu, stăpâna Ungro-Vlahiei.»

O aquilă cu sborul jos și cu cruce în cioc stă pe o terasă. De gâtul ei este atârnat un scut purtând armele Ungariei-nouă (trei munți și o cruce patriarhală). Un soare mișcător din unghiul dextru superior și o lună-nouă întoarsă în unghiul senestru superior însoțesc aquila. Suporți sunt doi lei. Scutul este timbrat cu o coroană ducală.

Pe fața 3-a : «Himnul de laudă către Doamna *Elina*.»

Гѣ вѣгочтивѣйшей, нашей Начальници
добродѣтелией ѿвѣ възвѣхз витѣници

Дзхнѣ вѣпвѣннаѣ ѿже и ѣперой
Благодѣтъ, црци, сѣй. ѣдиной мѣнной.

Крѣтже ѿвѣкѣ ѿвѣрѣтнѣ, рѣвноеть вѣзлагаетъ,
Крѣпонѣсное, сѣю, мѣрѣ предлагаетъ

Жипѣе, ѿмѣже Хѣ, дѣснѣ подражати,
И тогѣ неоуклоннѣ, стопѣсѣ сздржати.

Прѣдше нецѣнагѣ, плѣд, ѿзнѣрѣнѣ.
Ѡдѣбанъ славенскагѣ, вѣ скѣ оукрашенѣна

Доспойнѣ оубо поѣ, ѿ мѣжѣ дѣблеснѣ.
Благодѣрнѣ вѣкнѣей, не оуныкѣйше плѣнѣнѣ.

adică,

«A tot bine cinstitoarei stăpânei noastre,
Făcătoarei de bine vădită în toate lăcașele;

Cu dumnezeiască inspirațiune, care asemenea
Cu har împărătesei acleia cu acelaș nume,

(Acelia) ce această cruce a aflat, acea râvnă pune
Prin purtare de cruce, lunei propovăduind :

Vieată celor întru Hristos la drept a imita
Și pe urmele acestuia neclintit a se ținea.

Primind fructul fără de cruțare istovit
Imbrăcat în haina de podoabă a limbei slovenești.

Destoinici pentru aceia de bărbătească virtute
Cununi de mulțămire nu încetați a-i împleți.»

Pe fața a 4-a urmează prefața traducătorului adresată către Mitropolitul Sucevei *Varlaam*.

«Предословіе,

Превѣщенномъ
 а Бѣго избранномъ, премъдрѣишемъ же
 ѡ хрѣтѣ ѡцѣ оу, гѣи гѣи, Карлаамъ.
 Бжїю благодатию Митрополитоу
 Соучавскому, ѡ вселѣ Молдавскомъ
 Землѣ архїепоу, тепѣишемъ же
 своемъ вѣцѣ и благодѣтелю иже долѣ
 писанный, раболѣпнѣ кланѣа сѣ,
 радоваши сѣ глѣмъ»

adică,

«Precuvântare

Prea osfințitului și de Dumnezeu alesului și prea înțeleptului întru Hristos părintelui Domnului Domnului Varlaam, cu harul lui Dumnezeu Mitropolit al Suceavei și Arhiepiscop a toată țara Moldovei, și cu multă căldura Vladiciei Sale și făcătorului de bine, cele mai jos scrise cu servicii închină-se și bucură-te îți zice.»

Precuvântarea se sfârșește la pagina 13-a cu următoarele cuvinte :

«Здравствѣи ѡче, ѡцѣмъ, вѣгостын-
 нѣишїи,
 Твоегѡ вѣгоизбраннагѡ
 Превѣщенства,
 ѡвблагъ спсѣніѣ
 рачителнѣишїи рабъ,
 Грѣспѣх Настрѣлѣх
 вторый логодѣ,
 Оугровлахїискїѣ
 Землѣ.»

adică,

«Fi sănătos Părinte al Părinților cel prea binefăcător.
 Al prea Sfinției Tale, de Dumnezeu alesul de ambele părți, mântuire
 oată prea iubitul rob
 Orest Năsturel, al doilea logofăt al țării Ungrovlahiei.»

Pe a 5-a foaie dela sfârșitul cărții, citim următoarea notă :

«Бѣсѣ всѣа строѣицомъ
 вѣ Тройци стѣкѣи славиномъ, чїиъ, ѡ хвѣла, вѣ
 безконѣчнѣи вѣди вѣкѣи, а князъ ишемъ
 пресвѣломъ ѡ великомъ господѣрѣ и воєводѣ
 Іо Мѣрѣю Басарабѣ, сѣ пресвѣлою ѣгѡ
 сѣ житѣницю, длѣгѡ лѣкнѣи а вѣгополѣчнѣи
 живѣ ѡ неизвѣлѣмое дрѣжѣвство, ѡ повѣдѣ
 нѣ врагїи: превѣщенномъ же архїепоу ишемъ
 Ѡвфилѣ, длѣгоднѣствннѣ слово истины
 вѣ цѣкви, вѣстѡчкѡй вѣ мирѣи исправлѣти, ѡ
 вѣсе сїлнѣи рѣкѣи
 да подѣстѣ сѣ
 Пминѣ.»

adică,

«Lui Dumnezeu a tot întocmitorul, Celui în sfânta Treime slăvit, cinste și laudă fie în veacurile cele fără de sfârșit, iar Domnului nostru, prea luminatului și marelui Domnitor și Voevod *Io Matei Basarab*, cu prea luminata lui soție, viață lungă, frumoasă și fericită și domnie neclintită și victorie împotriva vrăjmașilor; iar Preasfințitului nostru Arhiepiscop *Teofil*, zile multe cuvântul adevărului în bisericile Răsăritului în lume a îndreptă, din a tot puternicile mâini să se dea, Amin.»

ВН АМѢНІЕСМЪ РЕННАГЪ
ПРЕВОДНИВА

НАПЪМАТЪ ЗАЕ
ПРИЛОЖИСА.

Stema logofătului Udriște Năsturel.

După aceasta urmează stema smeritului traducător U(riil) N(ăsturel) ot (din) F(ierăști), care «s'a adaos aci spre pomenire»: In Arhiva istorică (1) nemuritorul Hasdeu zice că: «pe-

(1) Tom. I, No. 1, pagina 8.

«cetia lui *Udriște Năsturel* are lambrechinuri, coroană și o «figură după regulile blasonului, fără a se putea descifra «detaliile.»

Mulțumită d-lui St. Nicolaescu acum putem descifra și detaliile despre care ne vorbește vrădnicul de amintire Hasdeu. Nu putem totuși preciza *smalturile*, căci la acea epocă nu se inventase încă semnele convenționale ale iesuitului Petra Sancta:

«(Pe câmpul de aur sau argint) Un leu (armat și limbat) cu coada «înnodată trecută *en sautoir* și o cruce (roșie) între labe, șade pe o «terasă (verde) bătând un șarpe ce se ridică împotriva-i. (Pulerea și «credința bat necredința). Scutul este timbrat cu o cască și o coroană «deschisă dela care cad în laturi fălfăind lambrechinuri a căror smalturi nu cunoaștem. Ca vârf, un turn deschis și *ajourée* (poarta turnului și ferestrele sunt de altă culoare sau șpalt decât turnul).»

Stema este înconjurată de o ghirlandă ovală în formă *de cartuș*, însoțit de inițialele *V(riil) N(ăsturel) wt (ot) F(ierășți)*.

La urină de tot se află notița:

«Pentru că ne-am trudit oameni cu greșeli și nevoiași. . . . smeriții «Proca Stanciulovici, Radul Staicovici, Teodor Dumitrievici și micul Ivanovici.»

General P. V. Năsturel.

Frumosul la sate.

e tristețea e în satele noastre!

Când treci pe la noi pe la țară, îți pare că treci prin sate pustiite, pe unde au trecut tătarii, hantătarii, holera, ciuma sau cine mai știe ce pacoste ori ce mânie a lui Dumnezeu, care a ucis și a stins orice suflare omenească.

Îți par satele noastre ca pustii, lipsite de oameni. Și când vezi pe ici colo câte un om doi sau chiar mai mulți, îți vine parcă a crede că nu sunt de acolo, ci au venit parcă de-aiurea să caute ceva, ori să urmărească ceva pe urma pustiului și a pacostei.

Care să fie pricina acestei tristețe? care să fie pricina că satele noastre seamănă pustiite?

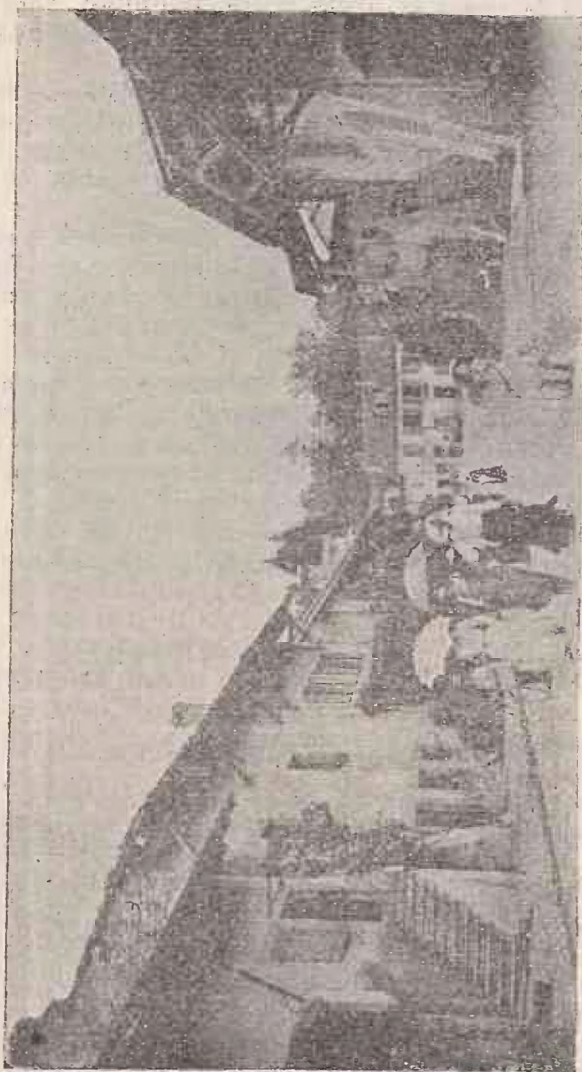
De multe ori mi-am pus aceste întrebări, și mai de multe ori am simțit jalea acestui pustiu de sat și tot nu puteam să ghicesc pricina, ori pricinele.

Mă duceam prin alte țeri, prin străinătate și chiar numai peste graniță și altfel mi se păreau satele. Pe-acolo satele îmi păreau vii, vesele, pline de viață, așa cum nu văzusem nici odată pe-ale noastre.

Așa e la noi, îmi ziceam însă, fără să mă gândesc hotărît a găsi adevărata pricină. Așa e la noi, așa sunt satele noastre, triste precum sunt și oamenii din ele. Cum sunt oamenii triști și necăjiți, așa sunt și satele lor.

În urmă însă mi-am adus aminte că am mai văzut și alte lucruri de care nu ținusem socoteală.

Un sat din Elveția (Hermanov).

De pildă, văzusem odată prin Galiția niște sate așa de triste și de prăpădite cum nu-și poate închipui cineva: erau niște adevărate cimitire. Și văzusem tot pe-atunci la noi câteva sate vesele, ochioase și așa putea zice sglobii ca niște fete mari cari sunt gata de horă și de joc.

Aceste sate drăgălașe, vesele și vioae, m'au făcut să mă gândesc la cele triste din Galiția.

Adevărata deosebire e că satele cele vesele dela noi, erau curate, erau măturate. Se întâmplase la Paște, și pela toate casele se măturase, se limpezise frumos ca la Paște.

Satele cele vesele dela noi erau măturate și curate; iar cele din Galiția erau nemăturate, necurățite.

Poate să pară aceasta lucru deșențat, cu toate acestea e așa. Uitați-vă la cea mai urâtă curte, și puneți apoi ca s'o măture, s'o curețe, și să pună toate în bună rânduială și veți vedea că se pare cu totul alta.

În adevăr, un sat ori o casă bine curățită și măturată bine și pusă în bună rânduială ne pare veselă, ne pare vie; pentru că curățenia și rânduiala sunt niște semne cari ne arată că acolo sunt oameni cari trăesc și curăță și rânduiesc și înfrumusețază.

Satul necurățat și nemăturat ne pare pustiu, pentru că numai în pustiu nu curăță și nu rânduiește nimeni. De aceea unde vezi necurățat și nemăturat și se pare pustiu, și se pare trist — parcă ar fi murit, ar fi pierit toți, s'ar fi prăpădit și n'ar mai fi cine să curețe și să îngrijească.

Și trebuie să băgăm de seamă că unde nu e curat și bine rânduit, acolo e și tristeță, ne cuprinde un fel de tristeță și un desgust care ne oprește de a petrece și chiar de a lucra.

Oamenii din alte țări au priceput lucrul acesta și au întemeiat înadins *societăți pentru înfrumusețare*.

Prin străinătate, de pildă în Bavaria, ori pe unde vrei să te duci, găsești drum bun și petruit și pe marginile drumului pomi și pe toată întinderea drumului bănci sau seaune ca să aibă pe ce se odihni călătorul. De curățenie nici nu mai e vorbă: totul e ținut curat și în bună stare. Societățile acestea fac drumuri de urcat pe munți, fac punți și poduri peste gârle și peste prăpăstii. Toată lumea dăruiește bani la aceste societăți și societățile adună gologan cu gologan de ori unde pot.

La noi la sate ar putea face astfel de societăți flăcăii și fetele. Și societățile dela noi ar trebui să îngrijască de curățenia din sate, flăcăii să stăruie ca fiecare om să-și curețe maidanul de pe lângă casă împreună cu partea de drum ce vine pe-acolo, iară fetele să îngrijească de buna stare și frumusețea casei, a curții și grădinei. Cu aceste societăți s'ar forma un fel de curent, un fel de opinie publică pentru frumos, pentru curat, pentru rânduială și igienă. Iar oamenii deprinzându-se în curat și în frumos, se vor obișnui a avea respect și dragoste pentru lucrul lor și pentru ei, pe când astăzi n'au nici măcar milă; căci nu poți să zici că au milă când vezi că statul cheltuește de sădește pomi pe marginea drumului, iar țărani rup pomii sădiți gata de fac din ei bețe ori prăjini pentru bătut boii.

Ar trebui însă exemple mai întâiu prin unele sate.

T. D. Sperantia.

Inchinarea dimineții.

Religia povătuște să ne închinăm dimineața și seara. Bătrânii stăruiau mult ca din copilăria cea mai fragedă să se capete deprinderea închinăciunii. Înțelegeau ei oare cât de folositoare și înălțătoare pentru suflet e deprinderea această ?

Dacă înțelegeau sau nu, nu putem spune; dar fără îndoială c'au înțeles-o mai marii bisericei, când au rânduit închinările dimineața și seara.

Prin închinare se capătă două puteri mari, două îndrumări pentru lupta grea din timpul zilei. O întărire a sufletului la bine și o sporire a puterii sufletești. Bine înțeles, dacă omul nu spune rugăciunea așa numai din buze, ci o pătrunde cu toată puterea sufletului. Nevoile și ispitele de tot soiul ne ațin calea, de aceea ne trebuie o putere, o întărire sufletească, să nu cădem în tot soiul de fără de legi. Această putere o dă rugăciunea, dacă crezi în a tot puternicia lui Dumnezeu, a Binelui desăvârșit, spre care omenirea năzuște mereu.

Prin rugăciunea dimineții, omul își adună la un loc toată puterea minții și, toată simțirea inimei și face tot odată un jurământ înaintea celui care a întrupat Binele și Dreptatea pe pământ, că nu se va abate dela cele bune.

Precum în cer așa și pe pământ, înseamnă că, după cum domnește în împărăția Binelui pacea și dreptatea, așa să domnească și pe pământ, adică oamenii toți, prin închinare, năzuesc să aducă și pe pământ binele și dreptatea.

E greu de împlinit această dorință, dar tot e mult, când omul o arș măcar în gând. E foarte mult, când ne rugăm Proniei cerești să ne ajute a merge pe această cale.

O clipă doar ține năzuința noastră spre bine și e foarte mult. Aceste clipe înnoite din neam străneam, au menirea să ne mântue de păcatul strămoșesc, care e încă în noi sub chipul patimilor rele.

Dar chiar când rugăciunea n'o rostim cu toată evlavia și pătrunderea înțelesului ei, tot e de mare folos pentru cel ce-o fac. Măcar o clipă nu se gândeste la rele, ci la Dumnezeu, la ființa a tot puternică, prea bună, prea dreaptă și îndelung răbdătoare. Insuși gândul faptelor bune, trecând ca o aromeală peste sufletul cel păcătos, e o adiere lină peste o față dogorită de jar. Asemenea adieri au îmblânzit sufletul omenirii și l-au făcut, din reu și nelegiuit, măcar atât de bun cât e azi.

Dimineața, omul începe o zi nouă, are nevoie de intrare pentru munca grea a vieții. Credința că o ființă a tot puternică îl va ajuta, îi dă tărie. Va căuta prin muncă și osteneală cinstită, să-și câștige cele trebuitoare. Incredzător în izbânda binelui, nu va cădea doborât chiar de-ar întâlni în cale greutăți și fără de legi. Puterea sufletească e neînchipuit de mare, când e însoțită de credința în bine.

Câte izbânzi n'au căpătat strămoșii noștri! Erau puțini la număr, dar mari prin credința faptei bune, a luptei pentru neam, lege și țeară, fără de cari o nație nu poate fi.

Această luptă o are omul de dus pe nesimțite, zi cu zi, de aceea are nevoie de puterea ce i-o dă credința în bine.

Prin rugăciune omul cel mai slab de înger își adună toate puterile sufletului. E chemarea în ajutor a tot ce a moștenit mai bun din neam străneam.

Și, când asemenea credință însufletește pe fie care ins, asta înseamnă că nația întreagă își are încordate toate puterile spre bine, spre muncă spornică.

Singur gândul că în fiecare dimineață un popor de șapte milioane își are o clipă sufletul înălțat spre binele desăvârșit, dă fiecărui din noi nespūsă putere și încredere. O clipă de rugăciune e puțin pentru un ins, dar când clipele acestea sunt ale unui norod întreg și se lasă moștenire copiilor. Ele ajung să alcătuiască sufletul nației întregi și, cu cât vor fi mai ale multora și mai puternic simțite, cu atâta nația va

fi mai bogată în fapte bune, va sta mai sus pe scara no-
roadelor, cu atât sufletul ei întreg, întregul ei suflet, va fi
mai aproape de întruparea binelui desăvârșit. Iar omenirea
se va apropia tot mai mult de cererea: *Fie voea ta, fie
împărăția ta, precum în cer și pre pământ.*

Sofia Nădejde.

TREI FRAȚI

— Poveste —

(Urmare)

Acù toate bune și cu noroc.

Trecù astăzi, trecù mâine și'ncă nouă ani de zile. Trăiau fra-
ții în bine și belșug, că . . . ce le lipsiă? Da, știi dumneata, omul
când mai agonisește bani, începe să se mazilească și-și dă în
petec.

Așă și cu Prisnea feciorul cel mic. Nu mai aveă omul unde
pune banii și, în loc să-și facă bine sufletului, se apucă de *crai-
lăcuri*.

Dela o vreme nu-și mai aveă astâmpăr. Ba umblă încoa, ba
umblă încolo, ba se dădulcise la băuturică . . . Mă rog, câte nu-i
da ucigă-l toaca prin gând?

Pe urmă, de unde până unde, îi vine la ureche svonul ce se
lățise despre o fată de împărat că are bani așă de mulți de nu-și
găsește păreche . . . Și, ce zice el într'o zi?

— Ia să mă duc și eu să joc la cărți cu ea,

Și s'a dus. Apoi cu bani ce nu faci? Vorba ăluia: «să fi sărac
lipit, da să ai parale». A intrat în palat și, cât eră el de *bolun*
când a văzut fata, a rămas înlemnit de așă mândrețe. O fi fost
ea rea, cum îi mersese svonul, o fi fost pismătareță, dar vorba
e că eră frumoasă s'o sorbi într'o lingură cu apă. Să fi privit o
cât . . . par'că tot nu te-ai fi săturat și niciun cusur nu-i găseai,
vorba cântecului:

«Când te iau cu deamănunt

«Din creștet până'n pământ,

«O sprinceană-ți face mult

«Alta mă bagă 'n pământ!»

A început să joace cărți cu fata, că la atât il tăiă capul. S'o
ceară de nevastă? Nici nu-i trăsnișe prin gând; apoi nici împă-
ratorul nu i-ar fi dat-o pentru nimic în lume.

Joacă el cărți azi, joacă mâine, joacă poimăine și tot așă vreme
îndelungată. Că, vezi dumneata, cum el pândea mereu — într'adins —
fata socoteă că într'o zi l-o lăsă la lulele și i-o face, cu nepus în
masă, drum de călător dela casa lor.

Da ți-ai găsit! Prisnea par'că luă din izvor.

Ce să facă fetișcana împăratului? Incepe într'o zi să se vai-
căre mă-sii: «Mai bine mă făceai moartă, decât să nu pot eu lăsă
la lulele pe un linge-blide».

Uitasem să spui că la mulți le mâncase ea capul.

Mă-sa, de colo, vezi dumneata, tartorul mai priceput.

— Și taci din gură, fata mea, că am eu leacul. Uite, vezi tu? Meșteșugul ăsta de face bani îl are în el și, dacă vrei să rămâe cu hainele dela Adam, pune-te cu băutură pe el, că... ce nu face beția săraca?

Zis și făcut. Se așează ei la chef și Prisnea înghițeă sdravăn. Se prefăcă ea și fata că bea, da turnă mai mult în sân. Che-fuise ei ce chefuise ziua aia, ba și noaptea până hăt, târziu. Și la o vreme i-a venit rău lui Prisnea și — să ne fie cu ertăciune — a început să dea afară pe gură tot, tot ce înghițise el; ba și fi-catul găinii minunate.

Fata, cum l-a văzut, bucuria ei. Săriă în sus d'un stânjen. L-a luat și l-a pus bine:

— «Hi, hi... să mai zică nădărlanul ceva!»

* * *

Când se trezește Prisnea dimineața, pune mâna la căpătâi să-și ia punga cu bani, da... ia-o dacă ai de unde! Ba se pomenește cu slujitorii împărătești că vin, pun mâna pe el, îl îmbrâncesc, îi iau hainele și-l izgonesc dela Curte, gol pușcă!

Plânge, se vaită... da, degeaba.

— Na-ți-o frântă, că ți-am dres-o, zice el. Asta-mi lipsiă mie? Să joc cărți cu fata împăratului? Da, așa e când nu e minte, săraca! N'a fost minciună cântecul:

«Bată-te pustia minte

«Că nu te-avui mai 'nainte

«Când aveam parale multe!»

Ce să facă el? Incotro s'o ia?

Tot mergând așa, în doru lelii, intră într'o pădure. Umblă in-coa, umblă încolo și uite că-l apucă o foame d'alea nebunele. Dă să găsească ceva ici, dă să găsească coea, de loc. Mai în fun-dătură vede niște pere pădurețe. «De foame mănânci și pere pă-durețe» zice el și, cum zice, apucă o pară d'alea. Da cât o mănâncă, să vezi minune! Din chip de om cum eră, se face Prisnea un măgar. Da, ce măgar? Fără urechi și fără coadă.

— «Io-te mă, minune! Multe mi-a fost dat să văd».

Mai *mușluind* prin pădure, găsește măgarul niște roșcove și cum mănâncă una d'alea, capătă și coadă și urechi.

Mai mănâcă un măr și se face om la loc, da tot gol, cum a eșit din pânțelele maică-si.

— Și asta-i bună, grăi el. De acu are să vadă ea, fata împă-ratului, cine e Prisnea!

Ia o pară, o roșcovă și un măr d'alea și... la picior, nene!

* * *

Mergeă așa pe drum și se tot socotea el, fel și chip: Cum să răzbească el la curtea împăratului, așa despuiat cum eră?

La mijloc de cale, uite că se întâlnește cu un Arap.

— Unde te duci, Arapule?

— Ei, unde! Măria Sa Roșu 'mpărat, stăpănu-meu, s'a răzbe-it mai antărț cu Împăratul Verde, și, după multă pieire de oa-meni și dintr'o parte și din alta, Măriile lor au făcut pace. Da, ce a făcut, ce a dres, stăpănu-meu a uitat covățelele cu armata acolo și m'a trimes cu răvașul ăsta să i-le aduc.

— Și'n care parte de loc zici că-și are *hotacul* Verde Impărat ? întreabă Prisnea căruia îi dote altă trăsnae prin cap.

— Uite colo, după sprinceana dealului ce se vede, zice Arapul.

— Acolo ? Fugi d'aci, nenisorule. Poate ți-ai urât zilele de te *huzmești* să te duci. Eu d'acolo viu și vezi cum m'a lăsat ? «De-spuiat în pielea goală c'am mâncat varză din oală». M'a pisto-sit cu bătaia, m'a *hămușit*, ba mi-a luat și hainele.

— Păi dar, învață-mă ce să fac.

— Ce să faci ? zice Prisnea. Las' să mă duc eu să-ți aduc oastea, că după cum vezi, m'au mai purtet păcatele pela Verde Impărat și oi ști să scap cu fața curată. Dă-mi hainele tele și așteaptă-mă aci.

I le dă Arapul că, de, i-crea milă de jocul lui. Iar Prisnea merge la Verde Impărat, îi arată răvașul și, în loc să mai vie pe unde vorbise, se duce cu oștirea — că spuza de multă, — chiar la împăratul, tatăl fetei care-l gonise cu rușine.

Șosește colea pe 'nserat, așează oștirea și-și clădește în curțile cele mari ale împăratului o altă mândrețe de palat, frumos, frumos de-ți lăa ochii, nu alta. Il impresoară cu oștiri, îl încarcă de bogății luate dela curtea lui Verde 'mpărat și se pune pe petreceri, flăcăul.

Dimineața când se scoală împăratul, vin slugile postomol să-i spue minunea minunilor, despre mândrețea din curte, de oștiri, de bogății și despre câte toate . . .

Se uită și Măria Sa și, când vede se face foc și pârjol, mare, că a îndrăznit altă nație de om să se acioleze în cuprinsul lui,

Se impresoară și el de oaste și de slujitori și pleacă într'acolo.

— Bună dimineața, cinstite împărate, îi zice Prisnea cand îl vede.

— Bună să-ți fie inima, băste! Da, ce vânt te-a mai adus pe la noi ?

Zice el astea împăratul, cu curaj, dar i-se face inima cât un purice când vede cu cine are aface.

— Ei, ce vânt ! Uite e cam multicele de când mi-am luat tiliuțele gol pușcă dela curtea asta. Și-am mai venit pe aici că tare mi-e dor de fata Măriei Tale. Mă primiți ?

— Bucuros, flăcăiașule ! Chiar pe dumneata să nu te primim ?

Ce să nu-i vorbească în plac ? că, de unde până aci o pusese de mămăligă, acum i-se mai veselise inima și parcă s'ar fi simțit, nu-ș cum, tare mândru să aibă ginere pe flăcăul ăsta

(Sfârșitul în No. viitor).

C. Rădulescu Codin.

Cărți primite la Redacție.

— A. N. Stănciulescu *Industria frângeriei în România*. Râmnicul Vâl-cii. 1907. Prețul 35 bani.

— *Autobiografia lui Stan Tuțescu*, fost primar al comunei Catancele, Dolj. Piatra N. 1907.

DOCTORUL SATELOR

Buba neagră.

- Bună ziua, domnule doftor!
- A! bună ziua Moș Ioane. Ce mai faci?
- Ce să fac? Cu munca câmpului, cu casa, ca omu...
Dar de ce ești eșa asudat, domnule doftor?
- Am cutreerat tot satul.
- De ce?
- Ei, de ce? Avem înștiințare că aici în sat sunt bolnavi de bubă neagră, de dalac, cum i se mai zice prin unele părți.
- E adevărat. A și murit un creștin.
- A murit că n'a știut ce să facă, și nici nu m'a veștit pe mine.
- Îl scapi d-ta?
- Vezi bine. Boala e foarte înșelătoare; ai crede că nu e nimic, și în trei zile te dă gata... .
- Cum adică?
- Boala ține trei zile și totdeauna bolnavul moare dacă nu se caută... .
- Dacă nu se caută... .
- Vezi bine. Dacă se caută dela început, scapă... .
- Auzi minune!
- Dacă să arde buba... .
- Cu piatra iadului?
- Nu, moșule.
- Cu *Ațifelnic*?
- Nu cu acid fenic; cu fierul roșu!
- Cu fierul roșu? Cum?
- Uită-te, arzi în foc o bucată de fier până se face roșie.
- Roșie ca focul?
- Iei fierul așa roșu cum e și-l pui peste buba asta neagră, peste dalac, care nu e mare.
- Cât e?
- Cât o mușcătură de purice; chiar seamănă la început c'o mușcătură de purice și te poți înșelă... . Mulți lasă să se învechească tocmai din pricina aceasta. Ce își zic? M'a mușcat un afurisit de purice, n'o să mă duc la doftor

pentru atâta! Și lasă lucru astfel, și mai târziu nici doftorul cât de bun să fie nu mai poate face nimic. Bolnavul e pierdut! Totuși dacă știi, poți să faci o deosebire între buba neagră și într'o mușcătură de purece chiar dela început.

— Cum, domnule doftor?

— Foarte bine. La început când se ivește, simți o mâncărime în dreptul roșetei, în dreptul broboanei; broboana se face pe urmă bășicuța plină cu apă, cu zer; bășicuța crește; d'asupra ei se zărește un punct negru, pe urmă, după douăzeci și patru de ceasuri, răsar din piele bubulițe împrejurul punctului negru care se întinde.

— Măi!

— Atunci începe bolnavul să aibă căldură mare ca la friguri, ce zic eu? Ca la lingoare, adică ca la tifos.

— Și?

— Pe urmă pe locul bubei se face dejur împrejur o umflătură tare și starea aceasta ține trei zile, de multe ori cinci.

— Pe urmă?

— Pe urmă bolnavul se simte abătut, pirotește de somn, e prins de friguri; are amețeli, limba i se usucă, mirosul gurei e nesuferit, are căldură la pânțele, sughițuri, vărsături, eșire afară deasă. Pe urmă începe sfârșitul.

— Cum? Vine partea din urmă a boalei când ea e cu neputință de vindecat. Pânțele se umflă, bolnavul are leșinuri și moare în stare de nesimțire, în neastâmpăr sau în somn fără întrerupere. El însă nu își pierde cunoștința.

— Și de unde să ia domnule doftor, pustia asta de bubă?

— De cele mai multe ori dela muște.

— Au muștele boala?

— Muștele n'o au, dar musca, știi d-ta cum e.

— Să pune pe toate alea.

— Da; musca e primejdioasă. Ea se pune pe murdării, pe bube, pe scuipat dela ofticoși și pe urmă vine și se plimbă pe miezul de pâne care îl mănânci, pe buzele tale când dormi, pe obraji, pe ochi.

— Și-ți aduce boala.

— Vezi bine. Ea își înmoaie toarte adesea aripele în vr'un puroi și pe urmă când se pune pe mâna d-tale, te mânjește cu puroiu d'acesta.

— Auzi d-ta!

— Astfel aduce ea omului buba neagră, punându-se sau

pe pielea sănătoasă sau pe pielea zgâriată de ceva, jupuită și molipsind pe om cu aceea ce are pe aripi, adică cu ce se află în sângele său în rămășițele dobitoacelor moarte de boala numită cărbune. Musca după ce a stat pe astfel de animale vine de te ciupește, și chiar numai dacă te atinge cu materie d'aia dela vite bolnave tot te molipsește. Se mai ia și dacă ne atingem noi înșine.

— Ce primejdie!

— E bine dar să ne cam ferim de atingerea cu oile și cu lâna, căci s'au văzut multe molipsiri urmate de moarte, dela lâna, dela seu de oaie. . .

— De ce?

— Uite, de pildă, o femeie a spălat lâna la gârlă și în grămadă a fost și lâna dela o oaie ce-a murit de cărbune. . . Pricepi?

D. Teleor.

O lăptărie cooperativă.

În comuna Corni s'a înființat din inițiativa d-lui învățător Gh. Aléxandrescu, la 15 Noemvrie o lăptărie cooperativă cu numele «Albina».

Membri sunt gospodarii cu câte o vacă cel puțin pe lângă casă.

Când s'au pus bazele acestei societăți numărul membrilor eră de 45. Toți aceștia au plătit odată cu înscrierea o taxă de 10 lei.

Din acești bani, la cari s'au mai adunat și alte donații, s'a instalat lăptăria. Membrii sunt obligați să aducă la fabrică laptele vitelor ce au, negreșit afară de cel pentru nevoile casei. La fiecare 15 zile casierul socotește cantitatea de lapte adusă de fiecare, scade cheltuețile și-i plătește cât se cuvine.

Deocamdată în lăptărie se fabrică numai smântână, unt și brânză.

Societatea își desface produsele atât în Huși cât și în țară. Desfacerea în oraș se face la piață și la domiciliu.

Nu putem decât să aducem laude inițiatorului acestei societăți atât de folositoare.

T.

INAUNGURARE

La 4 Noemvrie curent a avut loc inaugurarea localului de școală din comuna Cerașu jud. Prahova clădit prin inițiativa, și stăruința d-lui I. Cereșeanu care a contribuit și cu o sumă însemnată pentru facerea mobilierului necesar după ce a dăruit terenul pe care s'a ridicat clădirea. Au luat parte: d-l Emil Ionescu, Directorul Prefecturii, d-l revizor școlar Gh. Tomescu, familiile I. Cereșanu, Papazol, numeros public local și de prin comunele vecine. La serviciul religios a participat și corul școlii condus de d-l V. Mihăilescu-Drajna.

Localul a fost frumos decorat.

Au vorbit: d-l Mihăilescu-Drajna dirigintele școlii, d-l Gh. Tomescu revizor școlar, d-l Emil Ionescu, directorul prefecturii și d-l I. Cereșanu.
Un asistent.

Din ziare și reviste.

Zece porunci pentru cetitorii de cărți.

☉ foaie nemțească publică următoarele zece porunci :

1. Cetește numai cărți bune.
2. Cetește numai ce te interesează.
3. Cetește zilnic cel puțin o jumătate oră și cugetă câtva timp asupra celor cetite.
4. Dacă poți cetește câte odată cu voce tare. Fii atent atunci la glasul tău și pronunțarea clară.
5. Pe cât se poate nu ceti singur, ci împreună cu un cunoscut ori prieten și discută cu el asupra celor cetite. Asta e chestiune de gust.
6. Cetește totdeauna așa ca să poți raporta și altora despre ce ai cetit. Aceasta nu e chestiune de gust, ci e o datorie față de tine însuși.
7. Cetește o carte în ordine, nu frunzărind odată ici, odată colo.
8. Cetește numai până ești treaz, nu când ești ostenit.
9. Cetește numai, când poți să-ți înmulțești cunoștințele sau vrei să-ți înalți sufletul, nu ceti numai petru simpla distracțiune sau pentru a-ți gândili nervii, sau pentru a-ți omori timpul.
10. Însemnăți tot ce e vrednic de însemnat într'o carte de notat pe care să o porți în regulă.

(„Gazeta Transilvaniei“).

— Frumusețea face să se nască amorul; bunătatea îl face să trăească.

Prețul cerealelor în târgurile streine, socotite pe suta de kgr.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Mänhen (Germania)	32,00	27,10	26,25	24,85
Berlin »	29,00	26,15	24,00	23,00
Strasburg »	»	»	»	»
Colmar	»	»	»	»
Londra (Anglia)	22,95	16,00	16,50	18,20
Viena (Austria)	27,35	25,20	21,55	19,20
Bruxel (Belgia)	22,75	19,00	18,25	19,50
Liège »	»	»	»	»
Anvers	18,75	18,00	17,00	20,00
Budapësta (Ungaria)	28,00	22,50	»	19,00
Milan (Italia)	25,25	18,75	19,50	20,25
Geneva (Elveția)	23,00	21,10	20,00	21,00
New-York (America)	22,50	14,00	17,50	15,25
Chicago »	19,10	»	»	»
Paris (Franța)	22,50	18,19	18	17,18
Alte târguri franceze	22	17,50	17,50	17,50

Prețul cerealelor din Algeria și Tunis.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Alger	21,75	»	17,35	17,50
Philippeville	22,10	»	17,50	17,25
Constantine	21,50	»	18,00	17,25
Tunis	22,00	»	17,75	17,00

Prețul cerealelor la târgul din Brăila socotite pe suta de kgr.

Grâul s'a vândut cu	20 lei.
Secara » » »	17 l. și 30 ct.
Porumbul » » »	11—13 lei.
Orzoaica » » »	15 l. și 50 ct.
Orzul » » »	13—14,50 lei.
Cincantin » » »	12 l. și 70 ct.
Ovăz » » »	14 lei.
Meiu » » »	9 lei.
Mazăre » » »	14—15 lei.
Fasole » » »	15 lei.

Prețul cerealelor din București,

Grâu	14—15,75 lei hectolitru
Porumb	8 lei »
Ovăz	7 lei și 57 b. »

Prețurile curente din piață.

Carnea de vacă — — — — 0,80	Perechea de curcani — — — — 9,00
» » porc — — — — 0,85	» » găini — — — — 2,65
» » oae — — — — 0,70	» » rațe — — — — 2,40
Crap — — — — — 0,50	» » găște — — — — 5,00
Somn — — — — — 1,40	Kgr. brânză de burduf — — — — 2,00
Morun — — — — — 2,50	» » » puțină — — — — 1,20
Nisetru — — — — — 4,00	» de unt topit — — — — 3,00
Cegă — — — — — 4,00	» » » netopit — — — — 2,60

Ceva despre activitatea extrașcolară a institutorilor.

Institutorii din orașul Buzău, întrunindu-se sub președinția d-lui A. Raiciu, revizor școlar, ca să se consfătuiească asupra activității extrașcolare, au luat următoarele hotărâri lăudabile:

- 1) Să se înființeze în oraș școli de adulți.
- 2) Să se țină conferințe populare, moralizatoare.
- 3) Să se facă societăți de prietenie între școlari, așa că chiar după terminarea școlii să fie legați de dânsa.
- 4) Să se facă serbări școlare, ca să atragă cât mai mulți părinți, cu care prilej se vor țineă cuvântări și se vor da povește folositoare.
- 5) Doamnele institutoare vor face vizite pela casele copiilor de școală, mai ales ale celor scăpătați, spre a răspândi în mod practic ideile de bună rândueală în casă, de curățenie, de morală și de bună creștere.

C.

PLEVNA

— Cântec din popor —

Foaie verde siminoc
 Aman bre Osman (refren)
 Aman, Aman,
 Numai Plevna arde'n foc
 Osman Pașa la mijloc.
 Cu sabia înfiptă 'n foc.
 Săriți Turci, săriți agale
 Că m'a'nconjurat Muscalii,
 Vânătorii vin pe vale

(De la Ștefan St. Badea din Catane, Dolj).

Cu pălării și pampoane.
 Dumnezeu să te păzască
 De lupta vânătoarească.
 Ei se pun spate la spate
 Și luptă până la moarte.
 Să plimbă din sat în sat:
 — Unde-i Turcu să mă bat?
 Or m-o bate, or l-oi bate,
 Or l-oi scoate din cetate.

Șt. St. Tușescu.

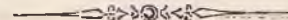
Părerii și propunerii.

Pentru drumuri.

Pe cât ne sunt de mare folos drumurile șoseluite și pavate cu petriș mai cu seamă în timpuri ploioase, cam pe atâta neajuns ne fac ele în timpuri secetoase, căci petrișul (pealocurea bolovani), ne strică trăsurile și potcoavele cailor.

Ar fi de mare folos ca pe lângă drumurile șoseluite și acoperite cu peatră care ne servesc bine la timpuri glodoase, să fie pealătura și un drum natural (neșoseluit) care să ne servessă în timpuri uscate cu modul acesta s'ar face o mare economie la trăsuri și potcoavele cailor.

G. N. Jacobescu.

Pagina glumeață.

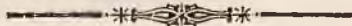

Inimă bună.

D-l Burtăverdescu se uită pe fereastră. Plouă de toamnă cu găleata și s'a lăsat un frig de te pătrunde la oase,

— Ce e de făcut? își zise dânsul. Azi e ziua nevestei prietenului Mitică. Dar să eși pe așa vreme, e să te îmbolnăvești la sigur... Am să trimit pe nevastă-mea să-i spună că nu prea sunt bine dispus.

Cronica Săptămânii.

(28 Noemvrie — 5 Decemvrie 1907).

Din Țară.

— Zilile trecute a fost în București iscusitul doctor Noorden dela Viena, care a îngrijit anul trecut de sănătatea M. Sale Regelui.

El a vizitat pe Suveranul nostru pentru a-și putea da seama de rezultatele cari i-a prescris anul trecut.

De astă dată a constatat că această cură a dat rezultate foarte bune și a găsit că sănătatea M. S. nu lasă nimic de dorit.

— În orașul Turnu-Măgurele, s'a înființat o societate culturală intitulată «Deparațeanu».

Scopul acestei asociații este de a se ține șezători școlare și de a deschide o bibliotecă populară pe lângă una din școalele primare.

Din societate fac parte profesorii și institutorii locali.

— Generalul Al. Leon a încetat din viață. El a fost unul din ofițerii cari au luat parte cu reg. 5 de linie la înconjurarea Vidinului în 1877—8.

— În zilele de 27 și 28 Noemvrie trecut, o delegație de Bulgari din Plevna, Grivița, Opanez și alte 10 comune bulgare au fost la T.-Măgurele și au depus coroane pe monumentul eroilor independenței, înaugurat în acel oraș de puțin timp.

S'au rostit mai multe discursuri de către Bulgari, arătându-și dragostea și recunoștința lor pentru Românii cari au luptat și pentru libertatea Bulgariei.

— D-l Emil Costinescu ministru de finanțe, a depus la Cameră «Proiectul de lege pentru ușurarea agricultorilor de daunele suferite în timpul răscoarelor țărănești din Martie 1907».

Prin acest proiect de lege se deschide un credit de 15 milioane lei spre a fi întrebuințat pentru ușurarea agricultorilor mari și a țăranilor de daunele încercate în timpul răscoarelor.

— Rapoartele sosite la ministerul domeniilor anunță că de două zile a început să ningă aproape în toată țara.

Din străinătate.

— Revoluționarul Boris Sarafof, căpetenie de bande bulgare, cari au făcut măceluri multă vreme în Macedonia, a fost ucis la Sofia de către un dușman al său. Acest Sarafof a fost amestecat ca complice în procesul judecat acum câțiva ani în urmă în București, pentru uciderea profesorului Șt. Mihăileanu, care nu eră suferit de revoluționarii bulgari pentru dragostea ce acesta o arată Românilor macedoneni. Bine zice proverbul românesc: «Cine sapă groapa altuia . . .»

— După cum anunță zărele, schitul Românesc «Potomia», din insula Tasos, dependinte de mănăstirea românească «Prodrom», din Sf. Munte, a fost incendiat de anarhii greci.

— Consiliul județean al Hunedoarei (Trausilvaeia) a hotărât ca cărciumile din întreg comitatul să fie închise Duminicile până la prânz, iar serbătorile Crăciunului și Paștelui să fie închise toată ziua.

— Din cauza crizei viticole, guvernul portughez a publicat un decret prin care se interzice replântarea viilor timp de trei ani de aci înainte.

— Împăratul Vilhelm al Germaniei a sosit în Olanda, venind din Anglia. Olandezii din Amsterdam l-au primit cu multă bucurie.

— Nu te rușină de a mărturisi o greșeală; aceasta e dovadă că azi ești mai bun decât ai fost eri.

(Victor Hugo).

Informațiuni.

— Ministerul Instrucțiunii publice a încuviințat tipărirea pe seama sa, a trei din broșurile de propagandă ale Societății pentru protecțiunea animalelor, fe-care în câte 20 000 exemplare, spre a fi distribuite tuturor școalelor primare din întreaga țară.

— Revizorii școlari au primit ordin din partea ministerului instrucțiunii, de a obliga pe învățătorii cari primesc o îndemnizație de cel puțin de 10 lei pe lună dela județe sau comune, să înființeze cursuri de adulți.

— Ministerul instrucțiunii publice a dispus ca șorșurile elevilor dela școalele primare să fie cât se poate de simple, să fie confecționate cu pânză fabricată în țară.

— Ministerul do domenii, față cu rapoartele sosite din toată țara asupra proceselor de contravențiuni la legea silvică, a reînviat circulara către șefii de ocoale silvice prin care le pune în vedere ca să dea ordine brigadierilor silvici să lase pe țăranii săraci să culeagă uscături de prin pădurile Statului.

Vor fi dați în judecată numai acei care se vor găsi că au tăiat arbori sau crăci din arbori și cari vor avea deci asupra lor instrumente de tăiere.

— Ministerul instrucțiunii a dat o circulară revizorilor școlari prin care sunt invitați a obliga pe diriginții școalelor primare rurale să locuiească în localurile școalelor.

— Direcțiunea generală a serviciului sanitar a trimis ministerului de instrucțiune o adresă, în care roagă să se dea o circulară directorilor și directoarelor la școli primare publice și particulare, ca să nu mai primească la cursuri pe elevii sănătoși, eliminați de medici comunali, pe motiv că locuiesc în case împreună cu bolnavii contagioși. Deasemenea copiii cari lipsesc dela școală trei zile consecutive, să nu fie reprimiți fără un bilet de sănătate eliberat de medici comunali.

— Aceste măsuri se iau în vederea combaterea epidemiei cari bântuie în capitală.

POȘTA REDACȚIEI

- Bucata «Drumul spre cer» nu se va publica.
- Anecdota «După vrednicia ei» nu o putem publica. Așteptăm altele.
- N. D. Christian (Transilvania). Altfel de poezii, da; acestea nu.
- Articolul despre stropitul viilor nu se va publica. Așteptăm altele. Preferăm sub formă de povestire, decât sub formă de dialog. Asemenea despre «Lumânările de ceară».
- Anecdota «Barza și Ciocârlanul» nu o putem publica. Așteptăm altele.
- D-lui C. A. Articolul «Poporul român» nu-l putem publica.
- Un fiu al Logreștilor. Predicile ce ne ați trimis nu se pot publica.
- Poeziile «Furtuna» și «Miezul Noptei» trimise din Fălticeni nu se pot publica.
- Suntem întrebați despre tragerea loteriei pentru construcția unui local de școală în comuna Dolheștii Mari, jud. Suceava. Rugăm deci pe comitetul loteriei să aibă bunătate a ne comunica științele cerute spre a le împărtăși cititorilor noștri.
- Cântecul intitulat «Hai copii!» nu se poate publica.

Primejdioasele întâmplări

ALE:

Marinarului franțuz LUDOVIC TREGAN

ÎN

NOUA GUINEE (povestite de el însuși)

TRADUCERE DE C. C. POP.-TAȘCĂ.

CAP. VI.

Regele Koutarului să numiă *Hotaruoku*, adecă regele cel mai frumos, căci litera *u* pusă la urma cuvintelor înseamnă: bun, frumos, măreț. Eră în etate de 30 ani și domniă de 5 ani. Tronul nu eră ereditar. Indată ce un rege muriă, înțelepții se strângeau într'o odae întunecoasă și alegeau pe noul rege dintre dregătorii cei mai de frunte, dar care să nu fi avut mai mult de 4 picioare înălțimea. N'am putut niciodată află pentru ce această îndatorire la alegerea regelui, înțelepți nu fură în stare să mă deslușească. *Hotaruoku* eră privit ca un rege bun. De câțiva ani eră pace și fusese mare belșug; regele eșea foarte rar și chiar cu sfetnicii săi se vedeă puțin de tot. Eră iubit și cinstit mult mai mult ca premergătorii lui. El aveă 7 femei, dar 6 din ele nu eșeau nici o dată în lume. Un șef aveă voe să aibă până la 4 femei, dar puțini aveau mai mult de una, căci nu erau destul de bogați să le poată ținea.

De când văzusem pe rege bunătatea lui *Kayhar* față de mine crescuse mult. Îmi dăduse o odae pentru mine, toate hainele, toate cărțile, hârtia de scris, și-mi petreceam vremea citind și desemnând, până să-mi vie porunca de plecare. *Lamlam* veneă des prin odaea mea și când vedeă chipurile din cărți nu se mai puteă stăpâni de râs; dar când începui să-i povestesc o întâmplare pe care o citeam alergă ca o nebună la mă-sa să-i spue bucuria și mirarea ei. De atunci gazdele mele ascultau mai cu încredere ce le spuneam despre Europa.

Lamlam voia cu orice preț s'o învăț și pe ea să citească. Îi spusei că n'are să poată, de oare ce e scrisă în altă limbă pe care ea n'o pricepe, totuși îi făgăduii că am s'o învăț să scrie. O zi întregă mă chinuii s'o învăț să ție condeiul; cum eră însă deșteaptă învăță repede să scrie literele, iar când inseră, citea singură fraza următoare scrisă în limba *Orangonokilor*: „*Lamlam* e frumoasă și bună, *Tregan* o s'o învețe a citi“.

Când fu bine încredințată că ea înțelegea ceea ce eu scriesem, îmi smulse hârtia, alergând să arate măs-ei ceea ce învățase și le auzii multă vreme răsând vesele și repetând încet cuvintele din fraza mea.

În fiecare zi *Lamlam* veneă să facă lecție cu mine și eu o

Învăţam cu atât mai multă plăcere cu cât o vedeam cât fi eră de dragă cartea. Ii arătam desemele ce făceam, căci deşi nu învăţasem anume desemnul, totuşi prin exerciţiu ajunseseam să reprezint destul de bine obiectele ce mi plăceau, cum fusese bunăoară vârful muntelui Tanavorkon.

N'aş fi în stare să zugrăvesc mirarea şi bucuria fetei când recunoscu muntele în desemnul meu.

Mulţumită acestor îndeletniciri, nu-mi prea prăea grea robia. Trecuse 3 săptămâni de când vorbisem cu regele şi totuşi nu primiam nici o poruncă, încât credeam că n'a luat încă nici o hotărîre în privinţa mea. Şi fiindcă eram cu desăvârşire liber, eşiam foarte des în oraş cu Kayhar şi putui astfel să cercetez prin mine însumi obiceiurile oraşenilor.

Oraşul eră întins, fiecare casă aveă grădină cu arbori, flori, pomi roditori şi păsări cu pene frumoase. Fiecare şef aveă cel

puţin un rob însărcinat să cânte seara în grădină bătând într'o tobă. În unele grădini, pe lângă acesta, mai erau încă doi, din cari unul cântă într'un soi de flaut de abanos, iar altul cu un băţ de aur loveă într'o ţimbală tot de aur, formând astfel la un loc o armonie destul de plăcută.

În sfârşit fui înştiinţat că peste 7 zile trebuia să plec la minele de aur ale Regelui. Deşi pe de o parte imi părea bine, pe de alta eram foarte mâhnit, gândindu-mă că părăseam, poate pentru totdeauna, pe Kayhar şi familia lui.

Impărții cu Lamlam creioanele și hârtia, îi dădui ei toate cărțile, neoprindu-mi decât o Biblie.

În ajunul zilei în care trebuia să plec îmi luai de cu seară rămas bun dela gazdele mele. A doua zi de dimineață, Lamlam intră în odaia mea cu ochii plini de lacrimi. Această mărturie de dragoste mă făcu să nău mai fiu stăpân pe mine, o luai în brațe, o sărutai de mai multe ori și-i făgăduii că mă voi gândi mereu la ea.

(Va urma).

Sfaturi d-lor abonați spre a primi revista regulat.

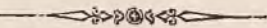
Domnii abonați cari își schimbă locuința, sunt rugați a ne comunica noua d-lor adresă, spre a nu suferi întârziere în primirea regulată a revistei. Numerile ce s'ar pierde, necomunicându-se la timp schimbarea locuinței, ne va fi peste puțină a le mai da, tirajul revistei fiind numai pe numărul abonaților. De asemenea dacă abonații nu ne reclamă neprimirea vre-unui număr până la primirea numărului următor, după trecere de mai mult timp, nu mai avem nici noi puțină de a reclama poștei și vor rămâne cu numerile lipsă, de oarece nu avem prisoase spre a le putea din nou trimite.

E în interesul d-lor abonați să ne reclame imediat ce nu primesc regulat un singur număr.

Expediția revistei făcându-se prin abonament postal, adresele se scriu de la oficiile poștale, de aceea pentru necorecta adresă să se reclame direct oficiului poștal respectiv și numai în caz de nesatisfacere să ni se reclame nouă.

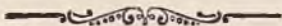
Numerile revistei expediindu-se de noi curate și netăiate, d-nii abonați să refuze primirea revistelor tăiate, comunicându-ne de îndată spre a reclama direcției generale. Fiecărui oficiu trimițându-i-se săptămânal atâtea reviste câți abonați are pe lista ce i-se trimite la începutul fiecărui trimestru, d-nii abonați să feară a li se da la vreme revista, și de nu li se dă regulat să ne reclame.

Administrația.

Mulțumiri.

Preotul C. Georgescu din comuna Smeeni, jud. Buzău, aduce cele mai vii și călduroase mulțumiri d-lui Mateiu Corbescu, senator și mare proprietar, care a binevoit a plăti solva fiului său în «Seminarul Central». Tot d-sa a dăruit 500 lei fondului de rezervă al băncii populare «Plugarul» din comuna Smeeni, 100 lei pentru facerea unui puț la școala din acea comună și altele.

„STEUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu un după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalindern, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost *Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, fost *administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri însoriși și cotizațiuni platite (urmare).

Toma C. Tabuș (Bacău), 5 lei; Iordache Maneș (Bucșești), 1 leu; N. Palsaru (Casin), 1 leu; M. Vasiliu (Moinești), 1 leu; V. V. Dobreanu (Onești), 1 leu; Ioan Fătu (Asău), 1 leu; Const. Nădejde (Letea), 1 leu; Const. Șoltuz (Valea-Seacă), 1 leu; Gheorghe Botez (Helegin), 1 leu; Const. Dăscălescu (Poduri), 1 leu; Gh. Rusu (Gârleni), 1 leu; Pr. C. Popescu (Dealul Nou), 1 leu; Mihai Lapeș (Buda), 1 leu; C. D. Pipă (Blagești), 1 leu; D. Mihăilescu (Cleja), 1 leu; Șt. Juncu (Luncani; Podișul), 1 leu; Gh. Șentea (Racova), 1 leu; Ioan V. Ercuța (Tg. Trotuș), 1 leu; S. Ariton (Bacău), 2 lei; Felicia Crama (Bacău), 2 lei; Maria A. Scripcă (Bul. Sănătății 14, Câmpina), 2 lei; Nae Theodorescu (Bul. Sănătății Câmpina), 2 lei; Preotul Ioan Voiculescu (Bănești), 1 leu; Ion Carabulea (Spit. Câmpina), 1 leu; D. I. Ștefănescu (str. Unirii Câmpina), 2 lei; Iancu Petrescu Zorilă (str. Unirii 12, Câmpina), 2 lei; Nicolae N. Boeru (str. Municipală 20, Câmpina), 1 leu; Miron Pandrea (str. Municipală 20, Câmpina), 2 lei; Ioan P. Davidescu (str. Minelor Câmpina), 1 leu; Victor Rădulescu (Câmpina), 2 lei; Pericle C. Ioanid (Câmpina), 2 lei; Gheorghe Gherovici (str. Municipală Câmpina), 2 lei; Ioan R. Ionescu (str. Primăriei Câmpina), 2 lei; Gorănescu (str. Municipală Câmpina), 1 leu; Nae Theodorescu (str. Municipală Câmpina), 1 leu; Anastasie Scripcă (Bul. Sănătății Câmpina), 2 lei; Ștan Gh. Ipac (Ionești), 1 leu; G. Ionescu (Bucșani), 1 leu; G. Theodorescu (Manești), 1 leu; Ion D. Georgescu (Tătăranii), 1 leu; I. Ciorănescu (Moroeni), 1 leu; Ioan I. Banu (Vișinești), 1 leu; R. R. Bărbulescu (Bilciurești), 1 leu; I. Haralambie (Valea-Lungă), 1 leu; Pr. N. Cercel (Sudești), 1 leu; V. Vasiliu (Gheboaea), 1 leu; C. D. Ionescu (Isvoarele),

1 leu; Iosif I Andreescu (Puntea de Greci), 1 leu; Ioan S. Constantinescu (Butoiu) 1 leu; M. Gr. Vlădeanu (Cândești), 1 leu; Dumitru Rădulescu (Dragodănești). 1 leu; Haralambie Gh. Iordache (Bezdead), 1 leu; Nicolae Nițescu (Valea-Lungă), 1 leu; Pr. Ștefan Neagu (Mănești), 1 leu; Pr. N. Gr. Aramă (Târgoviște), 1 leu; Basile Ionescu (Doicești), 1 leu; Al. Gh. Grăpeanu (str. M. Kogălniceanu 16, București), 2 lei; Horia C. Scția (str. Costache Negri 9, București), 2 lei; Dodani P. Atanase (Aleea Rignauld 10, București), 2 lei; Petrovici A. Victor (Sf. Apostoli 22, București), 2 lei; Boteanu Triboniu (str. 13 Septembrie 85, București), 2 lei; Brânzescu G. Sterie (str. Panduri 57, București), 2 lei; Alexandrina C. Periețeanu (str. Labinint 48, București), 2 lei; Maria Cosăceanu (Calea Călărașilor 111, București), 2 lei; A. Mavromati (Bul. Maria 32), 2 lei; Maria P. Angelescu Buzești 28, 2 lei; N. Roseti Bălănescu (Puțu de Piatră 14, București), 2 lei; D. M. Șerbănescu (Clopotari-Vechi 65, București), 2 lei; Căpitan C. Mărculescu (Palatul Funcționarilor Publici, București), 2 lei; V. N. Gabună (Bonaparte 15, București), 2 lei; Nae I. Cruce (Banu Manta 26, București), 2 lei; Niță Alexandrescu (Porumbaru 30), 2 lei; Constantin Tudori (Spitalului 34, București) 2 lei; Nicolae Petrescu (Șos. Kiselef 5, București), 2 lei; Ioan Teodorescu (Chitila 2, București), 2 lei; Const. Brăileanu (Minist. de Externe, București), 2 lei; Zoe Marin (Păpătu 85, București), 2 lei; Const. Gh. Epurăscu (Școala de Agricultură București), 2 lei; Gh. Stătescu (Calea Plevnei 21, București), 2 lei; Corneliu Cipu (Spitalului 73, București), 2 lei; Ion Cârjean (Șoseava Jianu 13, București), 2 lei; Ioan N. Damian (Impăcării 3, București), 2 lei; Const. Bădescu (Șoseaua Herăstrău Nou 14, București). 2 lei; Costică Dumitrescu (Spitalul Filaret București), 2 lei; Maria Bonciu (Monetăriei 6, București), 2 lei; Gh. Ioachim (Găinești), 4 lei; I. Dolejan (Găinești), 2 lei; Albert Peltz (Găinești), 4 lei; I. Berger (Găinești), 2 lei; N. Gheorgian (Găinești), 2 lei; Em. Solomon (Găinești), 2 lei; Al. Stamate (Găinești), 1 leu; I. Taslăonu (Găinești), 1 leu; G. Crețu (Găinești), 1 leu; Const. Dimitriu (Găinești), 1 leu; I. Seceleanu (Găinești), 2 lei; Gh. Pop (Găinești), 2 lei; C. Breundörfer (Găinești), 2 lei; Alfred Aschea (Bicaz), 2 lei; Const. Scutelnicu (Găinești), 2 lei; V. Angelescu (Găinești), 1 leu; Locot. Tomescu V. (Găinești), 1 leu; P. Gememaru (Găinești), 1 leu; Artur Ssöke (Găinești). 2 lei; Pr. Dionisie Nechifor (Cristești), 1 leu; Costică Ioachim (Găinești), 1 leu; Ionel Ioachim (Găinești), 1 leu; Eugenia Ioachim (Găinești), 1 leu; Ana Maria Ioachim (Găinești), 2 lei; Marta V. Solomon (Găinești), 1 leu; Niculiță Solomon (Găinești), 1 leu; Gh. Scutelnicu (Găinești), 1 leu; G. Eftimie (Găinești), 1 leu; I. G. Șopârlă (Găinești), 1 leu; Nicolae Mocoșan (Găinești), 1 leu; Gh. Iliuță (Găinești), 2 lei; Gh. Perdecă (Găinești), 1 leu; Matei Ștefănescu (Găinești), 1 leu; N. Labiș (Găinești), 1 leu; N. Crăciun (Găinești), 1 leu; Ștefan Lucaciu Iacob Händel (Găinești), 2 lei; Ilie Curceiri (Găinești), 0,50 lei; N. Lungu (Găinești), 1 leu; Rudolf Rucei (Găinești), 2 lei;

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 1379, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 9.153 lei.

(Va urma în numărul viitor).

LIBRĂRIA NAȚIONALĂ

Societate Cooperativă pe Acțiuni

47, Calea Victoriei, 47—București

Înființată cu scopul de a lefni articolele de librărie și papetărie

CĂRȚI PENTRU CURSUL ☆ ☆ ☆ ☆

☆ ☆ ☆ ☆ PRIMAR ȘI SECUNDAR

Cărți Literare Române și Franceze

Material Pentru Școale și Biurouri

Tot felul de Imprimate și Registre pentru Băncile Populare.

ARTICOLE PENTRU PICTURĂ ȘI DESEMN

MARE DEPOSIT DE HÂRTIE

Prețurile mai estine ca ori-unde.

52—27

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rate, „
G. I. Goschen . . . . . „
Viconte de Duncannon . . . . . „
E. W. H. Barry . . . . . „
Robert Hamilton Lang . . . . . „
Demetre de Frank . . . . . Viena
P. Naville . . . . . Paris
Ad. Vernes . . . . . „

Directori: { C. A. Stolz
                  { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.952.698 76
Idem format din capi-
tal și alte rezerve 1.075.842.40

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra în
cediului, a «grindinei», contra riscului
pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt permise în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanță generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.